

72^e 135.
ut qui hic bene ipso donante ex. In alia resurrectione bea-
tissimus. Qui uero male. miser post munus resurrectionis
ad ex. Et hoc est principale. religionis nre ut credat n solu
animas nre ire sed ipsa qq corpora que mortis aduentus re-
soluerat. in statu pristinu futura de beatitudine reparari.
Haec ergo eccla catholica. porbem diffusa tribus modis
pbat^r existere. quicquid in ea tenet^r aut auctoritas eseri-
pturaru. aut traditio uniuersalis. aut ceste ppria & pa-
rticularis instructio. Sed auctoritate tota cōstingit^r.
uniuersali traditione maioru nihilominus tota. priua-
tis uero cōstitutionib. & ppriis informationib. unaque
q. uel plocoru uarietate t ut cuiq. bene uisū ē. sub-
sistit et regitur. Sola ergo nunc ē fidelium expectatio.
qua credimus affuturu finē mundi. omia corruptibi-
lia transitura. resurrecturos homines adexam futuri
iudicii recepturos. pmeritis singulos. soluq. ee pmiū
beatitudinis. cōtemplatio cōditoris. Tanta dū taxat.
quia ut a creature ad creatore fieri potest ut exius
su paratos angelico numero supna illa ciuitas impli-
catur. Ubi rex ē filius uirginis eritq. gaudiū sempit-
nū. delectatio. cibus. qpus. laus. ppetua condito-
ris.

Abb. 32a

mīro amore dilexerat. Conlocasse se iuxta corpus lace-
rum. et confosso pectore sanguinem suum mariti
infudisse uulneribus; iustā causam regis occidendi
putauit uxor. Quam maritus nudam amico suo & ig-
norantē monstraueat. Iudicauit enim se non ama-
ri. quē et alteri possit ostendi; Rodogūnae filia
dari post mortem uiri. nutricem quē illi secundas
nuptias suadebat occidit. Alceste fabulę ferunt
pro admēto sponte defunctam. et pānetōpī pudicitia
carm. homēri est. Laodamia quoq; poetarum ore cantat.
occiso apud troiam pteselāo noluisse super uiuere

Ad romanas feminas transeam & primum ponam lucre-
tiam. quae uiolatę pudicitiae nolens super uiuere
maculam corporis cruore deleuit. Duellius qui
prius romae nauali certamine triumphauit. bīliam
uirginem duxit uxorem tantę pudicitiae. ut illo
quoq; sacculo pro exemplo fuerit. quo pudicitiam
monstrum erat non uitium; Isiam senex & tremēti
corpore in quōdam iurgio audiuit exprobari sibi
os factidum. & tristis se domum contulit; &
nisi putas sem omnibus uiris sic os olere; laudanda

Cumq; uxore questus ē. quare numquā se monuisset. ut hunc uitio
mederetur; Iecisse inquit illa